

Vender kostume og karakter inspiration.

Dette er inspirationsguiden for vender kulturen til Korsfærd. Som navnet antyder er det tiltænkt at være en inspirationsguide til, hvordan du designer dit tøj og din generelle stil, samt nogle tanker du kan ligge i din rolle.

Der er ingen forklaring på, hvordan udstyret er lavet og det er heller ikke meningen. Målet er at forklare nogle af de tanker, som er grundlaget for vender kulturen til scenariet.

Vi har med vilje valgt, at give den kristne og vender kulturen nogle generelle guidelines og et "feel" mere end hårde retningslinjer. Det skal du se mere som muligheder end som restriktioner, så længe det er muligt at se hvilken kultur din rolle tilhører.

Vores retningslinjer har som udgangspunkt ikke noget historisk korrekt grundlag. Selvom vi spiller i en historisk inspireret setting, så spiller vi stadig rollespil. Vi er ikke autentisk middelalder og vi mener det vil være fjollet at efterstræbe, så det vigtigste er at søge det rigtige "feel" og lave en klar forskel på scenariets to kulturer.

Slutteligt har vi en kommentar, der ikke kan blive nævnt ofte nok: Mange af vores faste spillere kan godt lide at lave grej og det er rigtig fint, men vores motto er og vil altid være: ***Hellere en god spiller i ok grej, end en ok spiller i godt grej.***

Vi har derfor også inkluderet nogen inspirationsbilleder af folk i grej, der alt sammen kan købes. Det er altså okay, vi er bare glade for at have dig med. Det hele handler om helhedsindtryk, fremfor fantastisk udstyr.

Slutteligt vil vi gerne sige mange tak til www.dragonslair.dk for at stille både lokaler (specielt lys) og masser af lånegrej til rådighed. Tak for at støtte miljøet...

Hurtige tommelfinger regler for at klæde sig på som vender:

- Vendere er åbenlyst inspireret af vikinger. Hvis det er viking er du på rette spor.
- Vendere går ikke med hovedbeklædning.
- Vendere går som udgangspunkt i kofte.
- Vendere har ofte tøj i løsere snit, end de kristnes mere firkantsede tøj.
- Vendere er pyntesyge.

Overstående tommelfinger regler har ingen grobund i autensitisme eller "true middelalder". Det er bare en let måde at adskille to kulturer, uden at alle skal ud og lave nyt meget specifikt udstyr.

Birka af Ravnunge Ætten

- Den omreisende skjald og historiefortæller.

Birka har altid haft vandreblood i årerne og allerede som ung rejste hun hjemmefra for, at samle episke fortællinger fra nær og fjern.

Efter mange år har hun samlet hundredvis af sagaer og kvad om både hendes egen og andres ætter.

Hvert år til den store høstfest er hun dog altid vendt tilbage til sin æt, for at veksle historier og gense sine frænder. Det sidste år har været hektisk og hun har nu sunget i erobrede sale, som er overtaget af kristne stormandsslægter. Her har hun sunget de gamle kvad og underholdt til gengæld for betaling, men i disse stunder har hun ikke kun givet fra sig, men også overhørt aftaler og løftebrud blandt de ambitiøse kristne slægter.

Mange en stormand og kvinder har planer for det kommende kongevalg, der skal samle riget, og disse informationer kan hendes egen æt måske bruge til, at komme til at stå bedre selv...

Birka bærer kofte og hoser med tætsiddende benviklinger og langskafte rejsestøvler.

Dette er normalt for vendiske kvinder, der enten rejser meget eller passer erhverv hvor det er mere praktisk med kort og tæt tøj end lange kjoler.

Som mange andre vendere har hun en pels slynget om skuldrene både som prydsdyr og for at holde hende varm på de lange vandringsrejser i venderland.

Om livet bærer hun både et simpelt læder bælte og et stofbælte, der er holdt sammen af et sølvspænde.

Hendes hår er båret frit, men modsat mange andre vendiske kvinder har hun ikke bundet eller flettet håret.

Gudron

– Volve for De Gamle Guder.

Igennem hele sit voksne liv er Gudron blevet trænet op til, at skulle være en del af goderne og vølvene, som fortolker og forstår gudernes vilje og som hjælper de vendiske ætter gennem deres mange højtider og riter.

Det var hendes stolteste dag i hendes liv, da hun gennemgik optagelsen og blev en fuldbyrdig volve for venderne. Derfor var det også den sørgeligste dag, da de kristne kom og slog alle goder og volve for fode, som gjorde modstand mod den kristne gud.

Gudron overlevede dog og lever nu som hemmelig volve, hvor hun kan bistå venderne i deres mørkeste stund.

Hendes største bekymring er, at de fleste vendere er blevet døbt ind i den kristne tro og står til, at rejse til de kristnes paradis ved deres død.

Dette betyder at de ikke kan tage deres plads hos deres afdøde æt og frænder i det vendiske efterliv.

Hun har dog for ganske nyligt fået kontakt til mytiske kræfter i skovene omkring Arkona, der kan hjælpe hende og venderne med at finde vej fra paradis til det vendiske efterliv...

Til dagligt skjuler Gudron sig i mængden som en klog kone, der hjælper ved fødsler og når folk er syge eller er kommet til skade.

Udaftil bærer Gudron samme tøj, som de mange andre vendere, i form af en simpel kort indersærk med en selekjole udenover og tætsiddende hoser med benviklinger og langskafte støvler.

Men som andre vendere er hun også pyntesyg og bærer sølvsmykke og armbånd, samt flotte glasperler på særkens front.

Ved hemmelige riter, bærer hun dog sin rigt udsmykkede ceremoni kappe og en læder sæk fyldt med hellige urter, som hun bruger i sin sejd.

Hendes ene øje blev blindet, som en del af hendes optagelse, for at udvide hendes åndelige syn.

Yngve af Stærkodder Ætten

– Det uvillige Ætlinge Overhoved.

Yngve er det nye overhoved for Stærkodder Ætten efter, at hans ældre slægtninge alle døde i striden mod de invaderende kristne.

Nu står han i en svær position, hvor han både må forsøge at opretholde sin æts styrke og ære overfor de andre vendere, men samtidig prøve at skabe relationer med de kristne stormandsslægter.

Dette har skabt ham masser af modstand både blandt sin egen æt og andre vendere, men Yngve har aldrig ønsket sig positionen som overhoved og forsøger blot, at gøre det bedste for resten af Stærkodder Ætten.

Yngve er et eksempel på, hvordan man godt kan have en slags løsere jakke på uden at nogen er i tvivl om, at han er af vender kulturen.

I dette tilfælde bærer han en vendisk kaskan med silkekanter, der viser hans rigdom og status i ætlinge standen.

Han har vendiske posebukser på, med farverige benviklinger og har sit hoved bart for beklædning, som skikken er blandt vendere.

Som overhoved for en vender Æt har Yngve fået lov at beholde sit sværd, men han har forbud mod at bære eller trække det i offentligheden.

Kjartan af Oxenhøj Ætten

– den afvæbnede huskarl.

Kjartan har siden han var en ung knøs været en del af Øxenhøj Ættens huskarle, og han har siddet øverst ved bordet med ætlingene både ved måltider og højtider og forsvaret deres ære med økse og skjold.

Efter at de kristne besejrede de vendiske ætter blev alle huskarle dog afvæbnet og deres skjolde brændt og deres rustning konfiskeret.

Kjartan står nu uden formål i livet og de fleste af hans våbenbrødre er døde og draget videre til De Evige Skove. Dette har bragt skam over ham og det eneste han ønsker, efter sin påtvungne kristne dåb, er at genfinde sine tidligere krigskammerater i efterlivet.

Dette har bragt ham i kontakt med skovene rundt om Arkona, hvor han har hørt at overnaturlige kræfter kan sørge for, at han ikke kommer i himlen, men i stedet kommer til det vendiske efterliv, når han bliver mæt af dage...

Kjartan har fået frataget hans våben og rustning, som tidligere huskarl, og bruger derfor nu en solid kæp til at forsvare sin æts ære.

Han bærer en simpel kofte, dog i en fornem farve og har en prydskafe slynget over den ene skulder. Begge dele er gaver fra hans gamle overhoved, før han faldt i striden mod de kristne.

Som vender har han ingen hovedbeklædning, men har benviklinger sammen med sine simple bukser, hvilket også er populært blandt venderne.

Toke den Ætteløse

– Tigger uden Æt.

Toke var medlem af den mægtige Styrbjørns Æt, der var blandt de første, der gjorde modstand mod de kristne. Lykken var dog ikke med dem og deres ætlinge og huskarle faldt for de kristne.

Herefter blev ættens landsbyer plyndret og brændt til jorden.

De få overlevende fra Styrbjørns ætten er nu spredt for alle vinde, og uden en æt har man ingen social sikkerhedsnet eller retslig sikkerhed.

Nu til dags bor Toke i det nyoprettede tigger kvarter i Arkona, der ironisk nok er blevet grundlagt af Kirken og den kristne Skt. Agnes Orden, der hver dag samler madrester ind til den voksende tigger bestand.

Selvom Toke stadig kan socialisere med de andre vendere, er der ingen hjælp at hente hos dem, som en ætssløs og derfor stiger hans bitterhed hver dag.

Måske er den kristne guddom den, der holder hånden over ham, nu når hans gamle guder tydeligvis har svigtet ham...

Toke bærer kofte, som er normalt blandt vendere, men både hans vendiske posebukser og tøj er slidt til laser. Sidste uge gav skoene endda op og han har måtte binde usle klude rundt om sine fødder, som erstatning. De sidste usle ejendele han har bærer han i en vadsæk og han bærer sin kluntede kop til både at tigge penge med og for at kunne drikke sine sorger væk hver eneste dag.

Som alle andre vendere har han ingen hovedbeklædning.

Herdis af Kjar Ætten

- Den Fremførsede Handelskvinde

Herdis har altid været en god forretningskvinde, og har sejlet østpå og hentet eksotiske skind hjem til videresalg. Problemet har dog altid været, at alle andre også sejlede vidt omkring i de vendiske langskibe og markedet blev fyldt med den slags varer.

Nu når mange af plyndringsmændene er døde i krigen mod de kristne har Herdis dog taget en stor markedsandel til sig selv, specielt med en helt ny kristen kundekreds, der har stor efterspørgelse på varer fra det eksotiske øst.

Herdis nye velstand har selvfølgelig skabt uvilje mod hende blandt andre vendere, men hun har løst dette ved en at give en fjerdedel af sin indkomst i tribut til ætlingene fra Kjar Ætten.

Dette har gjort dem meget velvillige til, at holde det meste modstand på arms længde. Herdis prøver derfor at komme videre med sit liv og danne gode forbindelser til de kristne.

Som vendiske kvinde har Herdis ingen hovedbeklædning, men har flettet sit hår, som er normalt blandt vendere. Hun bærer en simpel indersærk med en selekjole udenover med fornemme vendiske skålspænder til at holde den på plads.

Rundt om liver bærer hun et stof bindebælte, der især er populært blandt vendere. For noget af sin nye indkomst har hun erhvervet sig en stor bronze halsring udover hendes normale halskæde. Vendere er generelt pyntesyge...

Aske uden Æt

– Den Omstrejvende Daglejer.

Som mange andre uheldige vendere blev Askes Æt spredt for alle vinde og bukkede under for de kristne, samt sult og sygdom.

Uden kontakt til resten af ætten har Aske måtte rejse væk fra de mest hærgede områder og har ernæret sig ved at kløve brænde, vaske op og lave andre dagligdags gøremål, for især de kristne.

Dette har holdt ham ude af den værste hungersnød og under sine mange opgaver har han endda overhørt en del hemmeligheder og planer blandt de mange stormandsslægter.

Han er nu rejst til Arkona for at få mere arbejde og måske endda kunne tjene lidt på, at sælge ud af oplysningerne inden det kommende kongevalg blandt de kristne.

Indtil videre bor han dog blandt de andre daglejere og tiggere i det nyoprettede slumkvarter i Arkona.

I de kommende dage, vil Aske dog finde ud af, hvor kritiske oplysninger han ligger inde med vedrørende de mange kristne slægters ambitioner og planer...

Aske bærer som langt de fleste vendere en simpel løs kofte, men i stedet for posebukser har han et par praktiske tætsiddende hoser på, der giver mere mening for en omrejsende daglejer.

Han bærer som vender ikke hat, men har dog en tyk hætte, der kan holde ham varm om aftenen, når han har vandret fra sted til sted.

Modsat mange andre pyntesyge vendere, har han ikke råd til dyre pryds-genstande og udsmykkede bælt, så istedet bærer han en simpelt læder binde bælte.

Hans få ejendele er samlet i en vandresæk, han bringer med sig overalt, langt væk fra tiggerne i slumkvarteret.

Frida af Ranulv Ætten

– Ølstue Indehaveren.

Frida ejer den velbesøgte ølstue, Det Fordrukne Svin, som i lang tid har været forsamlingssted for Ranulv Ætten. Her mødes ætten for at spise sammen og især drikke sammen og ve den gæst, der sætter sig på en stamplads eller endnu værre, siger lort om Ranulv Ætten.

Her er Frida altid forrest og hun er kendt for at lave sigøjner knive ud af smadrede kopper, som hun stikker irriterende ubudne gæster med.

De kristne i byen udgør en nyt marked og flere frekventerer hendes ølstue fra tid til anden, hvilket har øget indkomsten betydeligt.

Frida har erkendt at de gamle dage er ovre og det gælder om at komme videre, specielt nu da hendes æt har øjnet chancen for at være nogle af de første til at alliere sig med de krisnte stormandsslægter og stige i magt og indflydelse i forhold til deres mange rivaler blandt de vendiske ætter.

Frida bærer en kort kofte udenover hendes relativt korte indersærk, hvilket er normalt blandt vendiske kvinder, der får hænderne beskidte.

Hun har som vender ikke hovedbeklædning, men fletter i stedet sit lange hår og bærer et halssmykke af kostbare ravstykker.

Hun bærer benviklinger udenover de tætsiddende hoser, som hun har på under hendes indersærk og har desuden et rigt udsmykket bælte om livet.

Bjarke af Ranulv Ætten

– Mester af Trælle.

Bjarke kom igennem krigen mod de kristne uden varige men, og er nu tilbage i sit sædvanlige liv i byen Arkona. Her styrer han en madbod, der sælger stegt kød i kål sammen med sine to trælle han har arvet fra sin afdøde slægtninge.

Dette giver ham en god indkomst, især da trælle ikke får løn, men arbejder gratis.

Den kristne fraktion, som er ude på helt at afskaffe trælle har dog bragt ham i en særlig knibe, da han i høj grad er afhængig af den gratis arbejdskraft og det samme er ætlinge delen af Ranulv ætten, hvis omfattende jorder bliver dyrket af en stor trællebestand.

Hvis alle trælle bliver sat fri, vil hele ættens økonomi kolapse i løbet af kort tid og Ranulvene vil blive ude af stand til at passe deres erhverv og jorder selv.

Derfor lobbier Bjarke hårdt mod sådanne beslutninger på sin egen og resten af ættens vegne.

Måske en stor donation til den kristne kirke ville hjælpe...

Bjarke bærer en simpel og løs kofte, som de fleste vendere samt tætsiddende arbejdshoser og stramme benviklinger. Han smider tit skoene når han arbejder, da der er sokker i hans hoser.

Dog kan han selv i sin kødstegende forretning ikke lade være med, at være lidt pyntesyg og vikler en silke halsklud rundt om halsen til at tørre sveden af panden og bærer et sølvsmykke.

Som en rigtig vender har han selvfølgelig ikke nogen hovedbeklædning...

Finn af Ravnunge Ætten

– Ætlinge Håndlangeren.

Finn har brugt meget af sit liv på at sejle udenfor høstsæsonen og hente trælle og rigdomme hjem til sin herre i Ravnunge Ætten.

I modsætning til de professionelle Huskarle krigere, har Finn dog lavet mange andre ting for ætlinge delen af Ravungerne, når han ikke sejlede har han både gjort rent, vasket op og generelt gået til hånde i gården. Nu til dags beskytter han dog ættens medlemmer fra andre vendere, der har set sig sure på Ravungerne, specielt efter at de fleste huskarle døde i krigen og resten blev afvæbnet.

Finn ved at Ravungernes bedste chance for overlevelse og fremgang er, at bejle til de kristne stormænd og finde den rigtige at støtte som konge af det nye samlede rige. I bedste fald, kan Ætlingene fra Ravungerne måske endda blive ophøjet til Stormandsslægt og beholde deres egne jorder, i stedet for at komme til at høre under en kristen slægt i fremtiden.

Finn bærer en kofte og et par posebukser som er moderne blandt vendere. Han har ingen hoved beklædning, men bærer dog en mørk hætte, ikke kun mod vind og vejr, men også for at skjule sit ansigt, når han er ude og ordne ættens skumle affære.

Til dette formål går Finn aldrig nogle vegne uden en skarp kniv, da stridigheder er blusset op mellem Ravungerne og de andre vendiske ætter igen efter krigen kom til ende med de kristne.

Bemærk at alt tøjet og udstyret på billedet kan købes i f.eks Dragonslair eller Faraos Cigarer.

Det er altså fuldt ud muligt og 100% i orden, at købe alt sit tøj og grej, hvis man har ti tommelfingre eller ikke har tid eller lyst til at lave noget selv.

Vores motto er og forbliver:

Hellere gode spillere i ok grej, end ok spillere i godt grej.
Husk det!

Jofrid af Ætten Stormblod

Da de kristne slægter kom til venderland, var Stormblods Ætten en af de første, der overgav sig og i en snedig manøvre fik de hurtigt giftet sig ind i den kristne slægt, Hvitre.

Nu sidder hendes broder som husbond til den overlevende stormandskvinde af Hvitre og i modsætning til mange andre vendere er deres fremtidsudsigter nu langt bedre.

For Jofrid handler det dog også om, at få hævn over de vendiske ætter, der ikke kom deres egne til undsætning og hun trækker hendes broder og hans nye hustru i denne retning af hævn på daglig basis. Hun har allerede hvæstet kniven, som skal placeres i hjertet på de forrædderiske ætlinge ledere.

Jofrid er klædt i en simpel yderkjole ovenpå en hvid undersærk.

Hun bærer et langt bælte og en skuldertaske til sine vigtigste genstand.

Som alle vendiske kvinder har hun ingen hovedbeklædning, men har i stedet flettet noget af sit hår, hvilket er på mode blandt vendere.

Bemærk at alt tøjet og udstyret på billedet kan købes i f.eks Dragonslair eller Faraos Cigarer.

Det er altså fuldt ud muligt og 100% i orden, at købe alt sit tøj og grej, hvis man har ti tommelfingre eller ikke har tid eller lyst til at lave noget selv.

Vores motto er og forbliver: Hellere gode spillere i ok grej, end ok spillere i godt grej. Husk det!